

آقایان! در چین هم مردم را سرکوب می کنند؛ چرا سانسور می کنید؟

روزنامه جمهوری اسلامی نوشت: درباره چرائی تظاهرات ضد دولتی مردم چندین شهر چین در هفته های اخیر، روایت های مختلفی وجود دارند که از قرنطینه تست کوید صفر شروع و به قرنطینه «رمز یوآن» ختم می شوند. هرچند خود این چرائی ها هم اهمیت دارند ولی مهم تر از آنها نوع انعکاس اخبار تظاهرات مردم در رسانه ها است.

به گزارش سایت خبری پرسون، چین در عین حال که در دهه های اخیر دستخوش تحولاتی شده و از نظام اقتصاد کمونیستی به سوی اقتصاد سرمایه داری گرایش های زیادی پیدا کرده ولی سیستم بسته و کاملاً محدود کمونیستی در بخش های سیاسی، امنیتی و اطلاعاتی این کشور دست نخورده باقی مانده است. این محدودیت در نظام حاکمیتی بقدری شدید است که دیکتاتوری حزبی حتی خشن تر از گذشته جریان دارد و در سیستم تک حزبی کمونیستی نقش مردم صفر است. انتصاب مجدد شی جین پینگ به ریاست جمهوری توسط کنگره حزب کمونیست چین که در ماه گذشته با بیرون راندن رئیس جمهور سابق و کسی که آقای شی جین پینگ از معاونت او به جایگاه کنونی رسیده، یک نمونه بارز از دیکتاتوری حزبی موجود در چین است.

دیکتاتوری حزبی در چین به همان اندازه که در انتصاب مسئولین دولتی کمترین سهمی برای مردم قائل نیست، در اجرای تصمیمات حکومتی برای چگونه اداره شدن جامعه نیز به مردم و نقطه نظرهای آنان اعتنائی ندارد. ماجرای قرنطینه کردن مردم چندین شهر از جمله در استان مسلمان نشین سین کیانگ و آتش سوزی در یک برج مسکونی و کشته شدن عده ای از مردم، یک نمونه از نتایج این بی اعتنائی ها است. اینکه این واقعه، در اثر قرنطینه تست کوید صفر بوده باشد یا قرنطینه «رمز یوآن» تفاوتی در اصل ماجرا ایجاد نمی کند. ماجرا اینست که مردم، سال ها علیه این محدودیت ها فریاد زدند و اعتراض کردند ولی دولتمردان چینی نه تنها حاضر نشدند خواسته آنها را برآورده کنند بلکه بر سخت گیری ها افزودند و فشارها و محدودیت ها را بیشتر کردند تا اینکه به اعتراضات و تظاهرات گسترده کنونی منجر شد و البته سرکوب آن توسط حکومت.

چگونگی انعکاس اخبار این تظاهرات، موضوع مهمی است که با توجه به حقوق مردم باید مورد توجه و تأمل قرار گیرد.

از خود دولت چین طبعاً انتظاری غیر از سانسور اخبار تظاهرات و برخورد با آن وجود ندارد. این، از الزامات دولت های کمونیستی است به ویژه دولتی تک حزبی که بسیار بسته عمل می کند و مردم در تعیین ساز و کار آن نقشی ندارند.

غربی ها طبق روش همیشگی خود که دامن زدن به بحران در کشورهای غیرمتحد خودشان است به اخبار تظاهرات چین به صورت گسترده پرداختند و هنوز نیز در قالب گزارش، مصاحبه و اظهار نظرهای گوناگون به آن می پردازند. با اینحال، مردم معترض چین دچار این بدشانسی نیز شدند که تظاهرات آنها و سرکوب شدیدشان توسط دولت با برگزاری جام جهانی فوتبال در قطر همزمان شد و بطور طبیعی تا حدود زیادی تحت الشعاع این رویداد جهانی قرار گرفت.

نکته قابل تأمل، چگونگی انعکاس اخبار تظاهرات مردم چین و سرکوب شدن آن توسط دولت این کشور در رسانه های ایرانی است. رسانه ملی و خبرگزاری های رسمی و دولتی کشور ما متأسفانه از کنار این موضوع با کم اعتنائی عبور کردند در حالی که حتی از نظر آنچه قانون اساسی جمهوری اسلامی مقرر داشته، ما نمی توانیم در برابر ظلمی که به مردم کشورها می شود بی تفاوت باشیم. در این زمینه حتی تفاوتی میان مسلمان و غیرمسلمان وجود ندارد هرچند اصل ماجرا که سوختن عده ای از مردم و جان باختن آنها در آتش و اعتراض و تظاهرات بود، در ارومچی مرکز ایالت مسلمان نشین سین کیانگ رخ داد و از آنجا به نقاط دیگر چین سرایت کرد. رسانه های دولتی ایران متأسفانه نسبت به اخبار سه کشور چین، روسیه و افغانستان با ملاحظات حامیانه از دولت های این کشورها عمل می کنند و این روش برخلاف منشور اطلاع رسانی است. براساس این منشور، مردم حق دارند از رویدادهای جهان همانگونه که واقعیت دارند مطلع شوند و کوتاهی در این زمینه ضایع کردن حقوق طبیعی مردم است. مهم تر اینکه مردم چین به ویژه مسلمانان این کشور از جمهوری اسلامی ایران به عنوان یک کشور مسلمان انتظار حمایت نیز دارند.